

LISTOPAD 2017

LISTY

Univerzita obrany
v Brně

UNIVERZITY OBRANY V BRNĚ

Přísaha
v centru

Památník
ve Svatobořicích

Povýšení
ve Slavkově

Návštěva
leteckých es

Vakcinologické
dny

NAJÍT SPRÁVNÝ SMĚR

Majorka Adámková přivezla na Univerzitu obrany další dva evropské tituly

Viktor Sliva

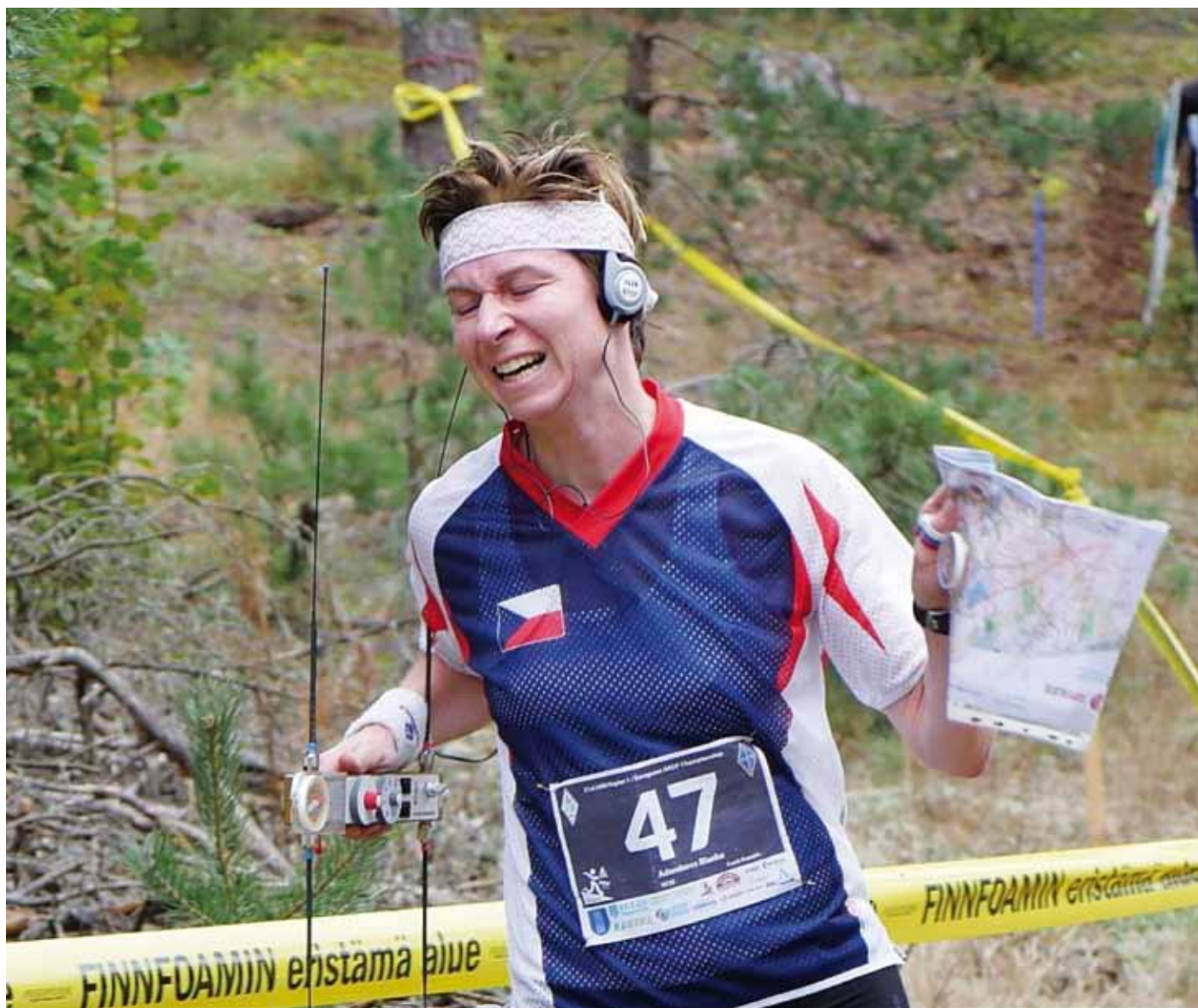
Foto: Miloslav Nečas a autor

Majorka Blanka Adámková z Katedry ekonomie Fakulty vojenského leadershipu UO získala na 21. Mistrovství Evropy (IARU R1) v rádiovém orientačním běhu v Litvě v kategorii W35 kompletní sadu medailí v individuálních závodech a zlatou a stříbrnou medaili v rámci družstev. Přispěla tak k úspěchu české reprezentace, která se se ziskem 55 medailí stala nejúspěšnějším týmem šampionátu.

Nejlepšího individuálního výsledku dosáhla majorka Adámková v klasickém závodě v soutěžním pásmu 144 MHz (označovaném podle vlnové délky signálu také jako dvoumetr). Přitom do cíle doběhla s tím, že jednu kontrolu přeběhla a celkově nabrala ztrátu pět minut. „V cíli mě k mému velkému překvapení všichni oplácávali, ve výsledcích jsem průběžně vedla. Když pak doběhly zbývající závodnice, ukázalo se, že nejlepší z nich nabraly ještě o dalších pět minut více,“ vzpomíná Blanka Adámková na nejsilnější zážitek šampionátu. Druhou zlatou medaili získala v klasickém závodě družstev, tentokrát však v pásmu 3,5 MHz.

Za svůj největší úspěch ovšem česká reprezentantka považuje třetí místo v disciplíně foxoring, která kombinuje rádiový orientační běh s klasickým orientačním během. Jednak ve srovnání s předchozími šampionáty výrazně vystoupala výsledkovou listinou vzhůru, zároveň se také úspěšně vyrovnala s odlišným typem map, které ve srovnání se středoevropskými nemají vrstevnice

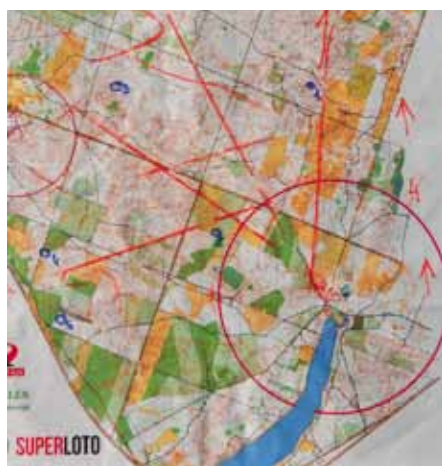
po pěti, ale jen po dvou a půl metrech. „Je to skoro rovná země, každý hrbek už je tam zaznamenán a zpočátku jsem se bála, že to ‚neumapuji‘. Nakonec jsem si s tím nějakým způsobem poradila a vyšlo to,“ říká usměvavá žena nad kupkou soutěžních map.

Letošní mistrovství Evropy bylo pro majorku Adámkovou již třetí v pořadí (se světovými šampionáty se tyto akce střídají ve dvouletých intervalech), na rozdíl od těch předchozích však na startovní čáru nastupovala s větším klidem. „Byla jsem míň nervózní a vyloženě jsem si to užívala z pohledu závodníka,“ říká žena, která tentokrát v zápalu boje proběhla i bažinou, ohraničenou v mapě černou čarou, označující neprůchodný terén. Hlavní součást své sportovní výstroje, tedy rádiový přijímač však před vodou ochránila a úspěšně doběhla do cíle.

Blanka Adámková prošla českou reprezentací v žákovských kategoriích, v seniorech byla členkou širšího reprezentačního týmu. Medaile z vrcholných evropských a světových akcí pravidelně vozí po přestupu do nejmladší veteránské

kategorie W35, letošních pět medailí rozšířilo její sbírku na šestnáct exemplářů. Mezi nimi se nacházejí tři bronzové z Mistrovství světa v roce 2014 v Kazachstánu, zbývající tvoří mix cenných kovů z evropských šampionátů v Polsku, České republice a nejnověji v Litvě.

Trénink z pohledu závodnice

V přípravě jsme dostali mapu velikosti A3, ale na stolečku se zákresy byla přeskládána na velikost A4. Nabídka tratí byla „long“ - vše, „middle“ - bez trojky a „short“ - bez jedničky a trojky. S holkama D35 (Pavča H. a Jitka Š.) jsme na sebe houkly, že najdeme vše, takže pro mě middle. Na startu jsem si ještě někdy vyzkoušela rychločip, dobrý, dobrý, razí to jen letmým protáhnutím čipu nad krabičkou. Odstartovala jsem v poslední vlně z české výpravy. Po startu mírné vystoupání na cestu pod dráty. Měření v první relaci celkem dobrý, jen čtyřka mi ukázala dva nejasné směry. Vzhledem k tomu, že jsem byla rozhodnutá běžet trať bez trojky, která se mi po prvním záměru zdála nejsilnější a ukázala mi někam do středu mapy, začínala jsem na jedničce. Rozmyšlené pořadí, 1, 2, 5 a 4, která už se ukázala, kam měří. Běžela jsem téměř až za kolečko po cestě. Jedničku jsem při dohledávce vzala o dvacet stupňů vedle, ale při větším rozhlédnutí vidět byla. Ve volném terénu se běží příjemně, rychle, a těch hříbů, škoda, že sebou nemám sušičku na ovoce. Tak jdu na dvojku, krásný postup po velké cestě, je uválcovaná písková, a tak indiánsky vidím, že blbě neběžím, jsou zde stopy od běžeckých terénních bot a dokonce stejným směrem. Odbočuji doleva po cestě, relace, táhne mě to doleva dolů, nedohledám, ňuchám, ňuchám, čekám na další relaci a kontrolu vidím, je tam, kde jsem tušila ještě před první relací na dohledání, ale nešla tam. :) Potkávám Jitku, jde od pětky. Říkám si to je divné, no snad jdu dobře. Odbíháme po stejné cestě, já na pětku, ona na čtyřku. :) Odbočuji na cestu o 90 st. a běžím na pětku. Dobíhám k mírnému stoupání, za kterým je bažina. Snad je ta pětko před ní. Věřím rádiu a kontrola je tu, běžím po další cestě, zaslechnu Pavču, jak zakašle, a vidím lampión. Odbíhám od pětky, mým skupinku mladých Slováků a Leonu běžící v protisměru, na pětku. Dobíhám Míru, ale nezastavuji se s ním. Pokaždé, když se na trati potkáme, je to spíše horší než lepší. :) Ještě pořád to běžím vážně, jako trénink. Potkávám Jitku, ptá se mě, jestli už mám tu pětku. Překonávám potok obřím skokem, mírně jsem přilehla rádio, ale dobrý, vystoupám od potoka rychle nahoru, bude relace, měřím, vidím lampión, na rádiu doběh 100m ke kontrole, koukám na GPS hodinky, že si odměřím vzdálenost, dobíhám ke kontrole, razím jen přejetím nad krabičkou, na hodinkách uběhnuto přesně 100m. A tím končím s vážně míněným tréninkem.

Blanka Adámková

Pohár rektora Univerzity obrany zůstal v Brně

Viktor Sliva

Vítězem v pořadí již 9. ročníku vědomostně-dovednostní soutěže pro studenty středních škol O pohár rektora Univerzity obrany se stalo družstvo brněnského Gymnázia třída Kapitána Jaroše ve složení Zuzana Göghová, Ondřej Brýdl a Vojtěch Bžatek. Soutěž se uskutečnila v úterý 26. září v kasárnách Jana Babáka v Králově Poli.

V době, kdy se na atletickém stadionu v areálu kasáren scházeli ke slavnostnímu zahájení členové všech 21 zúčastněných družstev, skrápěl povrch běžeckého oválu drobný déšť. V průběhu samotného závodu se však počasí umoudřilo a nekomplikovalo náročný program, který organizátoři soutěže z Centra tělesné výchovy a sportu připravili pro tříčlenné hlídky, jejichž členem podle propozic byla vždy jedna dívka.

V rámci první části soutěže proběhly hlídky třikrát okruh vinoucí se areálem kasáren a na jednotlivých stanovištích jejich členové řešili test z reálií Velké Británie a Irska v anglickém jazyce, test z aplikace základních znalostí z matematiky a fyziky a test z všeobecného přehledu. Druhou, dovednostní část soutěže tvořily disciplíny, které měly prověřit fyzickou kondici

a schopnosti účastníků v hodu granátem na cíl, střelbě ze vzduchovky, překonávání překážek, jízdě na koloběžkách, lukostřelbě a výstupu na lezeckou stěnu.

Nejvíce sil, dovedností a vědomostí si do areálu jediné vojenské vysoké školy v České republice přivezli, jak již bylo uvedeno, studenti Gymnázia třída Kapitána Jaroše. Za nimi se na druhé příčce umístil loňský vítěz, hlídka Gymnázia a SOŠZE Vyškov a uvedené týmy na stupních vítězů doplnilo družstvo studentů Gymnázia a ZUŠ Šlapanice. Atmosféru sportoviště, kde svou fyzickou kondici zlepšují příslušníci Univerzity obrany, vyzkoušelo více než šedesát středoškoláků. „Možná, že se sem někteří z vás časem vrátí jako studenti naší školy,“ uvedl ve své závěrečné řeči ředitel Centra tělesné výchovy a sportu plukovník Petr Hanák.

